

berettiget til at oppebære det omhandlede Skattebeløb.

Under Hensyn til, hvad jeg har fremført, og de begrundede Ønsker, som er fremsatte baade i og udenfor dette høje Ting, haaber jeg, at Lovforslaget som midlertidig Foranstaltning maa kunne opnaa den Tilslutning, som Bestemmelser af lignende Art som mere varig Foranstaltning ikke hidtil har kunnet opnaa.

Jeg skal derefter have den Ære at forelægge for det høje Ting *Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 72 af 23. Februar 1917 om Fastsættelse af Husleje*. Denne Lov udløber med denne Maanedes Udgang. Ministeriet har indhentet Oplysninger fra alle de Kommuner, der har benyttet Lovens Bestemmelser. Den er benyttet i meget høj Grad, og Detaillerne derom vil findes i Lovforslagets Bilag. Fra alle Kommuner, som har benyttet den, er der indhentet Oplysninger, om de ønskede den fornyet, og med Undtagelse af en enkelt Kommune, Fanefjord paa Møen, som ikke har Brug for den, men som altsaa har anvendt den hidtil, foreligger der en enstemmig anbefaling af, at Loven bliver forlænget. Endvidere har Boligkommissionen og Foreningen af Lejere anbefalet dens Forlængelse. Frederiksberg Grundejerforening har udtalt Ønsket om, at den skulde bortfalde, medens de øvrige Grundejerforeninger har ønsket dens absolutte Midlertidighed opretholdt. Dette sidste Ønske er imødekommet ved, at Forslaget kun gaar ud paa Forlængelse i et Aar af den gældende Lov. Kommunerne har stillet sig noget forskelligt med Hensyn til, om de ønskede Loven gennemført uforandret, blot forlænget i den gældende Lovs Skikkelse, eller om de ønskede den gennemført med Ændringer. De fleste har dog taget Ordet for, at Lovforslaget skulde fremlægges med Ændringer, idet man har fremført forskellige Forhold, hvor nye Bestemmelser var ønskelige. Andre Kommuner har taget Ordet for en Forlængelse i uforandret Skikkelse, idet de mente, at Loven, selv om der var Mangler til Stede, dog vilde kunne bruges uforandret. Jeg har ment at burde fremsætte Lovforslaget om Forlængelsen med Ændringer, idet jeg har ønsket at udbede mig dette høje Tings Afgørelse for dets Vedkommende af, hvorvidt det maatte ønske indført Ændringer i Loven. Det fremgaar jo klart af den Omstændighed, at nogle Kommuner — deriblandt ogsaa Hovedstadskommunen — mener, at Loven kan anvendes uforandret, at dette ogsaa

kan finde Sted; men ikke mindst da Nævnenes indtrængende har foreslaaet visse Forandringer, har jeg ment at skyldte dette høje Ting, at deres Ønsker i saa Henseende kommer til Behandling. Jeg vil ogsaa tro, at forskellige af disse Ændringer vil være særdeles ønskelige.

Jeg skal meget kort nævne, hvorledes disse Ændringer grupperer sig. I Lovforslagets § 2 indeholdes forskellige Bestemmelser vedrørende Nævnens Forretningsgang; der foreslaas Bestemmelser vedrørende Nyvalg til Huslejenævnen, at de kan finde Sted, hvis Kommunalbestyrelsen ønsker det, og at Genvalg kan ske, endvidere en Bestemmelse om, at Nævnet kun er beslutningsdygtigt, naar een Repræsentant for Lejerne og een for Ejerne er til Stede; der foreslaas indført ensartede Frister for Afgørelsen, Ret til at afvise for sent indgivne Andragender og Mulighed for Genoptagelse af en Sag, endvidere Bestemmelser om Tilkaldelse af Vidner og Indførelse af Pligt til altid at lade den anden Part udtale sig. Vedrørende Spørgsmaalet om, hvilke Kontrakter der skal godkendes, foreslaas det, at man skal medtage det Tilfælde, at Ejeren udlejer en af ham selv beboet Lejlighed; det er en Lovfæstelse af en Fortolkning, som i og for sig maa anses for at være i Overensstemmelse med den gældende Huslejelovs § 3. Endvidere foreslaas det, at Kontrakten ogsaa skal godkendes, naar den gælder Personer, der har Raadighed over 2 Lejligheder, selv om den ene af dem ikke ligger i samme Kommune, men i en Nabokommune. Dernæst medtages det Tilfælde, at en Ejer, der har faaet Tilladelse til at opsig en Lejer for selv at benytte Lejligheden, derefter udlejer Lejligheden, fordi han ikke længere har Brug for den — herved vil man kunne hindre Forsøg paa at omgaa Loven, hvilke Forsøg har fundet Sted —, og endelig medtages det Tilfælde, at Lejeren selv omdanner en Beboelseslejlighed til Forretningsbrug; for Øjeblikket staar der kun i Loven: Naar han udlejer den til Forretningsbrug. Under Spørgsmaalet om Husleje-forhøjelserne er blandt andet indført en Bestemmelse, som skulde sikre, at naar Nævnet bevilger en Huslejeforhøjelse af Hensyn til Vedligeholdelsesudgifter, disse da ogsaa faktisk afholdes, med andre Ord, at Nævnen skal kunne betinge Godkendelse af Forhøjelsen af, at Vedligeholdelsesudgiften virkelig finder Sted. Det modsatte er nemlig hændet, at Tilladelsen til Forhøjelsen er givet paa Grundlag af Krav